

Bing Crosby va protagonitzar 'A Connecticut Yankee in King Arthur's Court' el 1949, basat en l'obra de Mark Twain / ARXIU

Heus aquí un llibre que m'ha semblat força més ben pensat que no pas ben escrit. Tal com diu l'autor, és un viatge al passat coneixent el futur. Però a la contraportada lleigeixo que és "una barreja de crònica, llibre de viatges, novel·la documental i faula amb petites històries". En un sentit estricte, una faula no ho és, perquè *Loving Graceland* no és ni una narració falsa, ni una narració moralitzant on intervenen animals. En tot cas, jo diria que, a més d'un llibre de viatges, és també una novel·la. Ni que sigui perquè a dins d'aquest gènere hi cap quasi tot. Per fer el seu viatge, Prat compra el tiquet a Mark Twain. Com potser ja saben, a *Un ianqui a la cort del rei Artús*, Twain va resoldre el viatge al passat de Hank Morgan fent que rebés un cop amb una barra de ferro, perdés el coneixement i es despertés a l'edat mitjana. El protagonista de *Loving Graceland* es diu Jesse Colter. Al començament, vaig pensar que era un *alter ego* de Jordi Prat. És molt més. No caiguem en cap trampa, doncs, tal com comença dient Elvis Presley a *Suspicious minds*. Jesse és com es deia el germà bessó d'Elvis Presley, que va morir en néixer. I Jessi Colter, amb Waylong Jennings, el seu marit, va gravar una versió de *Suspicious minds* als anys setanta. Escoltin-la perquè val molt la pena. Jesse Colter, en canvi, és del nostre temps. Com Jordi Prat. L'entusiasme d'Elvis Presley com a ell i visita Graceland, el lloc on és enterrat Presley. En sortir, passeja a l'atzar, divaga, mentre el riu flueix sense parar com aquell riu del *Can't help falling in love whit you*, fins que arriba a un parc i s'adorm. Quan es desperta és a finals dels anys cinquanta. A Memphis. Ja hi som, doncs.

No caiguem en cap trampa

No sóc la persona més adequada per comentar *Loving Graceland* perquè conec poc les cançons d'Elvis, ni de lluny no en comparteixo la fascinació. Per això també –no només per això, però– m'he fixat més en com és escrit *Loving Graceland*. Hi he trobat una sintaxi enrevesada, poques oracions simples com aquelles que trobem a les balades d'Elvis. El resultat és un excés d'oracions allargades, amb paràgrafs difícils de seguir. Hi ha també alguns diàlegs forçats. Suposo que és perquè Prat coneix com pocs la vida i la discografia d'Elvis i no ha garbellat prou bé la informació que em sembla que hi hauria hagut de posar. En el lèxic, que és més correcte, trobem a més algunes frases fetes calcades del castellà: "A la nit, quan tots els gats són bruns" (pl. 76) o el cada cop més habitual "Mai m'han caigut els anells" (pl. 97). Com pot ser que hi hagi correctors de català que badin tant? Posats a dir, fins i tot m'han semblat prescindibles alguns dels episodis. Per exemple, la mort de l'indi pi-

ma Irta Hamilton Hayes, famós perquè el 23 de febrer del 1945 va ser un dels soldats americans que van alçar la bandera dels Estats Units al cim del Suribachi, a l'illa d'Iwo Jima, durant la II Guerra Mundial. Tot plegat confon i embafa una mica.

Vaig començar a llegir *Loving Graceland* pensant que era sobretot un viatge pel Mid-South dels Estats Units. Ho és, però, abans que això, és un viatge a uns Estats Units que ajuden a explicar per què els d'avui són com són. I per als que, com jo, no coneguim gaire bé els inicis del món del rock, *Loving Graceland* és un llibre instructiu, malgrat tot el que he escrit fa un moment. I molt útil. Hi ha molta música i els locals on tocava Elvis i els cantants d'aquell temps, i els programes radiofònics o les discogràfiques d'aquells anys i, fins i tot, algunes botigues de roba on vestien. I hi ha, com a fons, el Mid-South, prou ben entatxonat, a més, perquè Prat hi pugui fer aparèixer, d'una banda, tot de notícies sobre beisbol o sobre polítics que afecten tots els Estats Units i, de l'altra, escriptors com Faulkner, productors discogràfics, aquells anys de Memphis i, per descomptat, músics com Harmònica Frank, B.B. King i un cantant que deixa de ser el cantant per passar a ser Elvis Presley, un cop treu el cap en un dels primers capítols. Leix sobre el qual pivota *Loving Graceland* és, doncs, la biografia del Presley més jove, un món i un temps que no tan sols ajuda a entendre els Estats Units d'avui, sinó també una mica per què tots nosaltres som com som. I també, el món on vivim. Des d'aquesta perspectiva val prou la pena. Jo hi he après prou. *Can't help falling in love whit you*. Sí. Si t'hagués conegut abans, potser jo tampoc no hauria pogut evitar enamorar-me una mica de tu, Elvis. *

LOVING GRACELAND
Jordi Prat

Editorial: Viena
Barcelona, 2017
Pàgines: 285
Preu: 19,50 euros